

Голові спеціалізованої вченої ради
ДФ 20 051.061
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

доктору філологічних наук, доценту
Брус Марії Петрівні
(76018, м. Івано-Франківськ,
вул. Шевченка, 57)

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора філологічних наук, доцента,
доцента кафедри сучасної української мови
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича
Гуцуляк Тетяни Євгенівни на дисертаційну роботу
**Костриби Ольги Василівни «Віднумеративні словотвірні гнізда:
структурний, семантичний, когнітивний виміри»**,
подану на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 03 «Гуманітарні науки»
зі спеціальності 035 «Філологія»

Актуальність теми дослідження. Віднумеративне словотворення є важливим складником розвитку лексико-семантичної системи української мови й засвідчене в усіх сферах її функціонування. Семантичне поле зі значенням кількості та інших параметричних вимірів, за спостереженнями Н. Ф. Клименко, відображає динаміку мовних змін і поповнюється новою лексикою. Серед неологізмів, співвідносних з кількісними числівниками, переважають прикметники-композиції, зокрема, найбільшу продуктивність у загальнолітературній мові засвідчує основа *сто-* з підсилювальним змістом ‘дуже велика кількість’, що формує в композиціях фразеологізовані значення.

Своєрідну активність у словотвірних процесах виявляє основа *нуль-* у складі похідних одиниць проміжного між осново- та словоскладанням типу (*нуль-дублет, нуль-послідовність, нульвимірний, нульстепеневий*) (Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. Київ, 2008. С. 219–220).

Деривати з числівниковими основами достатньо повно відображені в сучасних лексикографічних працях (тлумачних, морфемних та словотвірних словниках), а також послужили вагомою базою для укладання додаткового тому нових слів та значень, що не потрапили до «Словника української мови» в 11-ти томах (1970–1980 рр.). Зокрема, у цьому лексиконі, що вийшов 2017 р. у двох книгах, вміщено понад 90 похідних одиниць з основою числівника *два*, додано деривати з основами *три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, сто, тисяча* та ін. Особливу дериваційну спроможність твірні нумеративи засвідчують в індивідуально-авторських словотвірних процесах (напр., у В. Стуса: *двопогляд, стобагаття, стогори, студумний, стожальний* та ін; у В. Барки: *восьмизвірний, двокрилля, двогір'я, двозуб'я, двосвіччя* та ін.). Наведені чинники виразно підтверджують важливість і затребуваність числівників як окремого семантично й граматично специфічного класу слів у вербальній реалізації номінативних потреб мовців. Попри те, що система числівникових одиниць є закритою і не поповнюється новими словами, утім, на думку І. Р. Вихованця «[...] числівники мають безперечну значеннєву вагу й найочевиднішу потрібність у мовній системі». За словами авторки рецензованої роботи, категорія кількості є однією з тріади буття, що задає вектор осмислення сприйняття світу крізь її призму.

У наукових розвідках з граматики і словотвору української мови числівникові одиниці достатньо повно описані у формантоцентричному аспекті (праці І. Р. Вихованця, В. О. Горпинича, А. П. Грищенка, Т. Б. Лукінової, М. Я. Плющ та ін.), проте й досі віднумеративні похідні утворення не були представлені як чітка, упорядкована система дериватів, що реалізують і відображають словотвірну спроможність числівників як

твірної бази. У цьому аспекті дисертаційна робота О. В. Костриби є надзвичайно **актуальною**, оскільки засвідчує реалізацію основоцентричного підходу до вивчення та опису похідних слів з числівниковими основами. У такий спосіб дослідниця суттєво доповнює вже наявну в дериватології інформацію про специфіку твірної бази української мови, акцентуючи на тому, що важливо звертати увагу не тільки на ядро твірних одиниць – іменники, дієслова, прикметники, але й на периферію. Відтак **актуальність** дисертаційної роботи зумовлюють і такі чинники, як вибір об'єкта дослідження – словотвірних гнізд з числівниковими вершинами та лінгвокогнітологічний підхід, застосований для комплексного опису словотвірної семантики денумеративного словотворення. До того ж тема наукового дослідження О. В. Костриби відображає пріоритетний для сучасного мовознавства антропозорієнтований підхід до опису мовних явищ.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертація виконана відповідно до плану наукової тематики кафедри української мови Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника «Основоцентричне дослідження словотвору» (державний реєстраційний номер – 0104 U 002445). Тему дисертації затвердила вчена рада Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 10 від 31 жовтня 2017 р.).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, їх достовірність.

Застосовані та запропоновані в роботі теоретичні положення, отримані результати й висновки, а також методика аналізу, систематизації та опису віднумеративних похідних одиниць ґрунтуються на вагомій фактичній базі, послідовних статистичних підрахунках та на важливих узагальненнях. Високий ступінь обґрунтованості обраних або самостійно сформульованих теоретичних постулатів підтверджує солідна база наукової літератури, в

основу якої покладено вагомі напрацювання дериватологічної школи основоцентричного словотворення, що сформувалася в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника. Список використаних джерел охоплює 247 позицій, з-поміж яких 26 праць іноземними мовами.

Достовірність висновків, які дисертантка отримала на всіх етапах дослідження й послідовно висвітлила в кожному із чотирьох розділів роботи, підтверджує переконлива емпірична база – це 16 ієрархічно впорядкованих денумеративних словотвірних гнізд, лексичний обсяг яких становить – 2201 одиницю, потужність – 2183 одиниць, ширина – 1074 одиниць, глибина – II – V ступені похідності; до складу цих гнізд входить 1685 словотвірних ланцюгів та 512 словотвірних парадигм. Важливою для отримання переконливих результатів є запропонована О. В. Кострибою методика аналізу та опису віднумеративних дериватів, зокрема різні параметри словотвірних гнізд – потужність, ширина, глибина – виведені та деталізовані в статистичних формулах. Для всебічного опису словотвірної семантики денумеративного словотворення застосовано метод фреймового пропозиційно-семантичного моделювання, на базі якого дисертантка встановила та описала 13 фреймів для 16 словотвірних гнізд.

Представлені в роботі результати дослідження отримали належну й достатню апробацію на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях. Основні теоретичні положення та практичні здобутки, що їх послідовно висвітлено в чотирьох розділах дисертації, опубліковані в 14 одноосібних роботах авторки, з-поміж яких 7 статей у затверджених наукових фахових виданнях України, дві – у закордонних виданнях (Польща, Чехія), одна – в іншому періодичному виданні України, чотири публікації – це тези всеукраїнської та міжнародних конференцій.

Наукова новизна та достовірність одержаних результатів, що виносяться на захист, полягає в тому, що О. В. Костриба *вперше* в українському мовознавстві на ґрунтовній фактичній базі здійснила комплексний аналіз денумеративних похідних одиниць – числівників,

іменників, прикметників, дієслів і прислівників. Дисертантка аргументовано довела, що такі деривати формують чітку ієрархічно впорядковану систему – словотвірне гніздо. Дослідниця запропонувала *вдосконалене й уточнене* трактування цього базового в роботі терміна, закцентувавши на тому, що віднумеративне словотвірне гніздо – це складна комплексна системоутворювальна одиниця словотворення, яка акумулює та послідовно впорядковує спільнокореневі слова, зокрема і складні одиниці; такі гнізда мають відкриті й динамічні межі. *Уперше* з урахуванням наявних в українському мовознавстві здобутків основоцентричного словотвору запропоновано методологію моделювання та опису віднумеративних словотвірних гнізд, показано, що в українській мові переважають складні словотвірні гнізда ансамблевого типу. У дисертації *подальшого розвитку* набули теоретичні положення про доцільність застосування комплексу критеріїв для оптимального опису словотвірних гнізд з урахуванням таких параметрів, як лексичний обсяг, потужність, ширина, глибина місця (позиції), фіксація та опис синтагматичного та парадигматичного рівнів словотвірного гнізда.

Новим у роботі є те, що дисертантка вдало обґрунтувала доцільність враховувати в денумеративному гніздуванні багатозначність твірних числівників та здійснювати опис дериваційної спроможності кожного лексико-семантичного варіанта (ЛСВ) багатозначного нумератива – вершини словотвірного гнізда. Відтак О. В. Костриба запропонувала свій підхід (з урахуванням понять семантичної дивергенції та конвергенції) до аналізу та опису семантичного проектування багатозначних вершин-нумеративів у значеннєву структуру конститuentів словотвірних гнізд. Дослідниця довела, що в українській мові словотвірні гнізда з багатозначною вершиною мають перевагу і становлять багатовимірну конфігурацію, що включає похідні, мотивовані різними ЛСВ багатозначного твірного.

Дисертантка *вперше* встановила та описала причини семантичного згасання для числівникових вершин словотвірних гнізд та констатувала винятковість таких причин у кожному окремо взятому випадку.

Наукову новизну виконаного дослідження визначає й узагальнена інформації стосовного того, що внаслідок денумеративного словотворення в українській мові найчастіше з'являються похідні прикметники (917 дериватів із загальної кількості – 2183 одиниці), на другому місці – похідні іменники (відповідно – 779 дериватів); переважають похідні слова, утворені на складній твірній базі. До *нових і важливих результатів* дисертаційної роботи зараховуємо й те, що в українській дериватології вперше встановлено репертуар усіх зафіксованих словотвірних значень для віднумеративних дериватів, виражених числівниками, прикметниками, іменниками, прислівниками й дієсловами.

Беззаперечну *новизну* дисертаційної праці О. В. Костриби становить лінгвокогнітологічний аспект опису віднумеративних словотвірних гнізд як фрейм-структурних одиниць та застосований з цією метою метод фреймового пропозиційно-семантичного моделювання словотвірної семантики. Для опису вербалізованих компонентів когнітивного знання дослідниця запроваджує поняття вербалізованого слота, якому відповідає мотивувальна сема, і протиставляє його когнітивному слоту, що становить тематику, за якою деривати об'єднані ментально.

Практичне значення результатів дослідження. Запроваджений у дисертації багатоаспектний підхід до налізу та опису віднумеративних словотвірних гнізд, ґрунтовна систематизація фактичного матеріалу в п'яти додатках – усі ці та інші чинники визначають багато потенційних можливостей для практичного застосування одержаних результатів. Теоретичні узагальнення послужать важливим доповненням у викладанні курсів морфеміки і словотвору, лексикології, семасіології, морфології, а також змістовою базою для спеціальних дисциплін (вибіркових спецкурсів і

спецсеминарів). Матеріали дослідження в перспективі можуть бути використані в лексикографічній практиці для укладання «Гніздового словника із числівниковими вершинами» та «Лінгвокогнітивного словника декодування фрейм-структур». Схвалюємо й новаторський підхід О. В. Костриби щодо можливостей залучення результатів роботи в комп'ютерній лінгвістиці з метою створити пошукову систему дериватів за заданими параметрами.

Загальна оцінка змісту роботи. Дисертаційна робота має традиційну, чітку й логічно структуровану будову, засвідчує концептуальний задум дослідження, що виразно представлений у його меті та реалізований через вичерпне розв'язання шести основних завдань. Робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаної літератури (247 позицій) та п'яти додатків, що суттєво доповнюють та ілюструють зміст кожного етапу дослідження.

У **першому розділі** «*Структура денумеративних словотвірних гнізд*» О. В. Костриба здійснила ґрунтовний огляд актуальних для сучасного мовознавства проблем словотвірної гніздології. На вдало дібраних прикладах розкрила специфічні ознаки організації віднумеративних словотвірних гнізд, зокрема їх відкриті й динамічні межі, здатність поповнюватися новими лексемами та включати одиниці пасивного чи розмовного вжитку. Важливим є новаторський підхід дисертантки до поділу словотвірних гнізд на прості та складні з урахуванням наявності чи відсутності в їхній структурі складних слів. Складні словотвірні гнізда розподілено на ансамблеві й неансамблеві з огляду на здатність чи нездатність числівникової вершини взаємодіяти з іншою нумеративною вершиною словотвірних гнізд. Заслугує на увагу спроба О. В. Костриби обґрунтувати доцільність обраних термінологічних понять (ансамбль, ансамблевий). Важливим здобутком першого розділу є те, що дисертантка на базі вагомих й авторитетних теоретично-практичних здобутків української словотвірної гніздології випрацювала результативну методологію опису віднумеративних словотвірних гнізд. Відтак дослідниці

вдалося максимально повно представити лексичний обсяг, потужність словотвірного гнізда, їх ширину, глибину, синтагматичний та парадигматичний аспекти. Заслуговує на підтримку й те, що до всіх термінологічних понять застосовано ретельний аналіз та обґрунтовано доцільність їх вживання з урахуванням авторської позиції. З-поміж важливих результатів, представлених у першому розділі, варто звернути увагу й на те, що О. В. Костриба запропонувала для кожного з багатозначних числівників – вершин словотвірних гнізд – повний перелік тих ЛСВ, що реалізують мотивувальні властивості.

Зміст **другого розділу** роботи «*Семантичне проектування твірних нумеративів у значеннєву структуру похідних*» розкриває специфіку дериваційної спроможності ЛСВ вершин-полісемантів. Дисертантка розробила критерії, за якими ґрунтовно описала семантичне проектування багатозначних вершинних числівників у межах словотвірного гнізда. При цьому дослідниця переконливо мотивувала вибір термінологічних понять – семантичної дивергенції та конвергенції полісеманта, що їх було застосовано під час аналізу семантичних зв'язків між твірними й похідними одиницями. Важливими й цікавими є спостереження О. В. Костриби стосовно семантичного наповнення епідигматичного словотвірного гнізда, зокрема аналіз мотивувальної семантики похідних *настобісіти, достобіса* (с. 70).

З-поміж важливих напрацювань другого розділу роботи відзначаємо новаторський підхід до встановлення та опису причин семантичного згасання ЛСВ вершинних нумеративів. Це явище дисертантка описує як різнорідне, якому властиве поступове «затихання», зумовлене інертністю дериватів кожного ступеня, а також відсутністю реалізації семем полісемантів (с. 75). Дослідниця виокремлює й пояснює вісім чинників, що спричиняють згасання семантики числівникових вершин. Важливим для опису семантичного проектування твірних нумеративів у значеннєву структуру похідних є встановлення спільних та відмінних для словотвірних гнізд мотивувальних сем. Зокрема, спільними є семантичні компоненти 'кількість', 'цифра',

‘оцінка’, ‘великі гроші, капітал’, ‘багато, невизначена кількість’ та ‘велика кількість’.

Третій розділ «Словотвірна семантика та структура дериватів денумеративних словотвірних гнізд» розкриває новаторський підхід дисертантки до встановлення та опису словотвірної семантики досліджуваних похідних одиниць, її відмежування від граматичних та лексичних значень слів. Питання словотвірної семантики віднумеративних дериватів (прикметників, іменників, числівників, прислівників та дієслів) належить до актуальних та мало вивчених у сучасному мовознавстві. Відтак беззаперечним здобутком у третьому розділі роботи є встановлення та формулювання шістьох словотвірних значень (СЗ) для числівників з простою мотивувальною базою (с. 112) та ґрунтовний опис словотвірних моделей, у яких ці значення можуть бути реалізовані для похідних, виражених різними частинами мови.

О. В. Костриба запропонувала типологію віднумеративних дериватів за структурними особливостями мотивувальної бази й розмежувала похідні слова на дві великі групи: 1) похідні з простою мотивувальною базою; 2) похідні зі складною мотивувальною базою. У цьому аспекті важливим є авторський внесок у теорію і практику дослідження композитів. Дисертантка обґрунтувала доцільність застосовувати для опису словотвірної семантики складних утворень чотирьохетапну схему логічних операцій (с. 142) і в першу чергу брати до уваги єднальне значення, а семантику словотворчих засобів розглядати як супроводжувальну до синтагматичного змісту. Дослідниця ґрунтує свої спостереження на тому, що складним утворенням властиве синтагматичне СЗ, яке може бути неускладнене й ускладнене. У роботі представлена типологія синтагматичних СЗ. Високий рівень узагальнення встановлених та описаних фактів засвідчує запропонований у висновках до третього розділу репертуар усіх словотвірних значень у межах похідних слів, виражених прикметниками, іменниками, числівниками, прислівниками та дієсловами.

Четвертий розділ «Денумеративні словотвірні гнізда в лінгвокогнітологічному вимірі» виразно розкриває авторський підхід до можливостей та перспектив вивчення віднумеративних словотвірних гнізд у багатоаспектному поєднанні антропоцентричного напрямку лінгвістики й когнітології. Відтак словотвірні гнізда представлені як фрейм-структури, які акумулюють, категоризують та репрезентують певні знання, оперті на ментальний досвід людини крізь призму словотвірної системи (с. 172). До важливих результатів цього розділу зараховуємо те, що О. В. Костриба запропонувала методику фреймового опису словотвірної семантики, взявши за основу метод фреймового пропозиційно-семантичного моделювання. За основу типологізування пропозиційних структур дериватів обрано критерій наявності / відсутності подієвості в семантиці похідних слів. У такому аспекті дисертантка розглянула віднумеративні деривати, що виражають подієві пропозиції та логічні пропозиції й запропонувала в роботі ґрунтовний опис словотвірної семантики тих слів, що виявляють логічні пропозиції та утворені внаслідок модифікаційного і транспозиційного типів деривації.

Висновкові положення до дисертації логічно випливають зі змісту та завдань роботи, є послідовними та конкретними. Вони відображають нову, досі не описану специфіку денумеративного словотворення в українській мові й представляють відчислівникові похідні одиниці як чітко організовану систему.

Відсутність порушення академічної доброчесності. Аналіз тексту дисертації та опублікованих праць засвідчує, що О. В. Костриба послідовно дотримується вимог академічної доброчесності. Зв'язок з науковими працями інших дослідників дисертантка в усіх випадках відображає через покликання на відповідні джерела. Рецензована робота не містить текстових запозичень з інших праць.

Дискусійні положення та зауваження до дисертаційного дослідження. Поряд із загальною високою оцінкою дисертації

О. В. Костриби звернемо увагу на певні положення, що викликали деякі критичні міркування і мають дискусійний характер.

1. У першому розділі роботи дисертантка цілком аргументовано аналізує причини відкритості віднумеративних словотвірних гнізд, називаючи однією з таких причин варіантність вершини гнізда, з чим цілком погоджуємося. Утім, маємо певні міркування стосовно висловленого в роботі твердження про те, що фонетично близький варіант до твірного *одін* – *еден* – не очолює СГ, адже його моносемантична структура ('*діал.* Один, одна, одне') не рівноцінна семантичному континууму вершини СГ *одін*, тобто десяти лексико-семантичним варіантам (ЛСВ) (с. 31). За нашими спостереженнями, діалектна форма *еден* цілком словотвірно спроможна об'єднати довкола своєї основи гніздо дериватів: *едіний*, *едина́к*, *едина́чка* (те саме *едини́ця*), *едіно*, *едність*, *единобо́жжя*, *поєди́нцем*, *поєди́нці*. Такі відомості подаємо, спираючись на матеріали «Етимологічного словника української мови» (1985, Т. 2, с. 179) та на тлумачні словники. Вважаємо, що для опису словотвірних гнізд діалектних варіантів слів варто залучати ширшу джерельну базу, зокрема й матеріали діалектних словників. Убачаємо в цьому перспективу для подальших досліджень дисертантки.

Принагідно висловлюємо побажання стосовно аналізу в роботі діалектних форм числівників. Доцільно було би зазначити, що, окрім діалектного варіанта *еден*, у дисертації будуть розглянуті й інші діалектні форми, зокрема числівник *осьмий* '*діал.* восьмий', адже на с. 43 дисертантка наводить приклад однозонної словотвірної парадигми, утвореної на базі основи саме цього варіанта: Num – N (*осьмий* – *осьма́к*, *осьмі́на*, *осьму́ха*), а на с. 118 подає дериват *осьмогла́сник*.

2. Певні міркування викликає спостереження дисертантки стосовно словотвірного гнізда з вершиною *сорок*. У роботі (с. 32) його зараховано до складних неансамблевих гнізд, тобто таких, що не корелюють з іншими віднумеративними словотвірними гніздами. Проте матеріали тлумачних словників та національного корпусу української мови (ГРАК) спонукають

переглянути таке попереднє припущення. У СУМ в 11-ти томах фіксуємо пояснення до компонента СОРОКА́... ‘Перша частина складних слів, що відповідає знач. слова сорок, напр.: *сорокава́тний, сорокапудо́вий, сорокати́сячний, сорокато́нний* і т. ін.’ (СУМ, IX, с. 463). Наведений приклад – *сорокати́сячний* – засвідчує співвідношення словотвірних гнізд числівників сорок і тисяча. Дериват *сорокати́сячний* входить до реєстру «Словника української мови» (кер. В. В. Німчук; відп. ред. В. В. Жайворонок. Київ, 2012 р.). Взаємодію числівника сорок з основами мільйон, мільярд – *сорокамільйо́нний, сорокамілья́рдний* – відображають матеріали «Великого електронного словника української мови» (Рисін А., Старко В. Великий електронний словник української мови (ВЕСУМ). Вебверсія 6.3.0. 2005–2023. URL: <https://r2u.org.ua/vesum/>) та корпусу ГРАК (*сорокамільйонна країна, сорокамільярдний пакет допомоги* та ін.). Названі джерела не були об’єктом дослідження в дисертаційній роботі, утім, на нашу думку, для тих слів, які ще не відображені в СУМ у 20-ти томах, потрібно було залучити додаткові матеріали.

Схожі міркування стосуються висновків про «затихання» сем, зокрема на с. 85 йдеться про «затихання» на I ступені похідності семи ‘передовий щодо інших’ (ЛСВ3 *пе́рший* / розм. *пе́рвий*): ← *першові́дкривач*; на IV ступені похідності – семи ‘кількість’ (ЛСВ1 *чоти́ри*) ← *четве́ртий* → *чве́рть* → ||| *чвертьфіна́л* → *чвертьфіна́льний, чвертьфіналі́ст* (с. 95). Узагальнення, що їх запропонувала О. В. Костриба, відображають результати, базовані на матеріалах використаних лексикографічних праць. Утім, залучення в перспективі інших джерел (національних корпусів тощо) може змінити чи доповнити встановлену інформацію. За нашими спостереженнями, корпус ГРАК подає 17 слововживань деривата *чвертьфіналі́стка* та 4 вживання іменника *першові́дкрива́чка*. На цьому етапі важливо, що дисертантка створила базу, яку можна доповнювати з огляду на відкритість і динамічність словотвірних гнізд.

3. Вважаємо, що до теоретичних питань рецензованої роботи потрібно було би включити розгляд множинної мотивації (полімотивації) та чіткіше аргументувати авторську позицію щодо тих дериватів, мотиваційні зв'язки яких можна розглядати по-різному. Наприклад, похідні одиниці *одногогрупник*, *першорозрядник*, *другорозрядник* дисертантка розглядає як відприкметникові утворення за схемою «Adj + -ик» (с. 118). Аналіз лексичної семантики цих слів: *другорозрядник* 'спортсмен, який має другий розряд із якого-небудь виду спорту'; *одногогрупник* 'той, хто навчається або навчався в одній групі з ким-небудь'; *першорозрядник* 'спортсмен, який має перший розряд з якого-небудь виду спорту' (СУМ-20), – засвідчує складність мотивувати їх прикметниками другорозрядний, одногогрупний, першорозрядний. Вважаємо, що творення іменників відображає поєднання двох основ і супроводжується додаванням суфікса *-ник*. По-різному можна пояснити творення слів *триїнік* 'предмет, що складається з трьох якихось частин або який має три однакові частини' (СУМ, X, с. 270); *восьмитисячник* 'гора, висота якої перевищує 8 тисяч метрів над рівнем моря' (СУМ-20) тощо (с. 118).

4. У дисертаційній роботі О. В. Костриба аналізує низку дериватів, утворених за допомогою нульової суфіксації. Наприклад, на с. 136 наведені прислівники, сформовані за схемою «Adj + -0»: *одноруч*, *трьохкрат*, *стократ*, *найперш*. Було би доцільно подати ще й теоретичні відомості про це явище, оскільки в сучасному мовознавстві нульову суфіксацію дослідники розглядають по-різному.

Висловлені міркування та побажання мають рекомендаційний характер, вони не стосуються концептуальних засад дисертації, а лише посилюють актуальність порушених у дослідженні проблем.

Загальний висновок. Аналіз дисертаційної роботи та публікацій дисертантки дає підстави зробити висновок, що наукове дослідження Костриби Ольги Василівни «Віднумеративні словотвірні гнізда: структурний, семантичний, когнітивний виміри», подане на здобуття ступеня доктора

філософії з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» зі спеціальності 035 «Філологія» є актуальним, завершеним, ґрунтовним та виразно відображає новаторську й авторську позицію дослідниці, засвідчує аргументованість і достовірність отриманих результатів.

Дисертація відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами), «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а її авторка – Костриба Ольга Василівна – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 03 «Гуманітарні науки» зі спеціальності 035 «Філологія».

Офіційний опонент:

доктор філологічних наук, доцент,

доцент кафедри сучасної української мови

Чернівецького національного

університету імені Юрія Федьковича

Тетяна ГУЦУЛЯК

Підпис Гуцуляк Т.Є. засвідчую
Начальник відділу кадрів Чернівецького
національного університету
імені Юрія Федьковича
Гуцуляк Т.Є.
" 10 " 10 2023

